

Nationalsocialistisk Kamp

#205

5 / 2024 (135)

Lexikon - Michael Kühnen

88 - ÖSTLIG INDOEUROPÉISM

Östindoeuropéism är en familj av folk av arisk ras (se arier) som genom migration och erövring bosatte sig och dominerade stora delar av Främre Orienten och Centralasien under förhistorisk tid och som gav impulsen till de gamla ariska kulturella grunderna i denna region. Som ett resultat av rasblandningen (se även raskampen) har östindoeuropéismen i stort sett försvunnit, men den lever fortfarande kvar genom strikt rasåtskillnad i de höga kasterna i Storindien och bland anhängarna av Zarathustras gammalåriska ljusreligion i Persien, parseerna. Rester av östlig indoeuropéism finns också kvar bland det kurdiska folket.

Tillsammans med de ariska rasskillnaderna i arabernas och turkarnas folk utgör dessa rester av den östliga indoeuropéismen den viktigaste byggstenen för Lebensraum-politiken (se Lebensraum) hos de nationalsocialistiska partierna i Europa (se Nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet). När det gäller den östliga indoeuropéismen är det framför allt perserna som tillhör den stora europeiska gruppen, där Persien för sin del utgör en bro och en port för inflytande till Asien.

Nationalsocialismen strävar efter att främja den östliga indoeuropéismen på alla områden - rasmässigt, politiskt, kulturellt och ekonomiskt - samt att återintegrera den i den ariska ödes- och folkgemenskapen, som berikas av den östliga indoeuropéismens stora historia, kultur och tradition. Östindoeuropéismen är en viktig pelare i det panariska anspråket på världsmakt och därmed i den världsomspännande nya ordningen.

89 - ÖSTLIG POLITIK

Tysklands förhållande till Sovjetunionen i kärnvapenåldern måste bestämmas av insikten att

Sovjetunionen är en supermakt som inte längre kan besegras utifrån och genom krig, utan måste övervinnas inifrån, vilket endast ryssarna och de andra folken i Sovjetunionen själva kan åstadkomma.

Av detta följer att även om nationalsocialismen förkastar all imperialism - inklusive Sovjetunionens - och i synnerhet bekämpar dess statsideologi - marxismen, som strider mot artens natur - och slutligen övervinner den, kommer den kommande nationalsocialistiska folkstaten som sådan att med hjälp av en nationell tysk östpolitik sträva efter en balans mellan staterna för att möjliggöra och säkra den tyska nationens enhet och frihet.

En sådan Ostpolitik har inget gemensamt med den kapitulations- och avståelsepolitik som de tyska systempartierna har fört sedan 1969/00 JdF. Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front formulerar snarare följande principer för den nationalsocialistiska tyska östpolitiken:

1. Den nya generationens nationalsocialism tar avstånd från tanken på östlig expansion.
- 2.. Den nya fronten strävar efter att dra tillbaka BRD från Nato och eftersträvar en tredje väg mellan öst och väst när det gäller makt-, ekonomi- och försvarspolitik (se även neutralitet, socialism och folkförsvar).
3. Den nya fronten strävar efter Tysklands enhet, frihet och suveränitet, garanterar Tysklands alliansfrihet och neutralitet i öst-västkonflikten och erbjuder omfattande politiska och ekonomiska förbindelser med det sovjetiska imperiet.

Den nya fronten kräver att tyskarna ska omplaceras och att de ska få rättigheter som etnisk grupp i det gamla tyska bosättningsområdet i Central- och Östeuropa, men lämnar frågan om statsgränserna öppen till dess att den nya ordningen slutligen förverkligas i hela Europa. Om inte Sovjetunionen å sin sida strävar efter interimslösningar, till exempel genom att ge upp politiskt stöd och säkra makten för den polska och tjeckiska landstölden. Nya fronten försäkrar Sovjetunionen att den kommer att avstå från alla försök att på något sätt skaka om sovjetimperiet utifrån, så snart Sovjetunionen å sin sida uttrycker sig positivt om möjligheterna, erbjudandena och kraven i den nationalsocialistiska tyska Ostpolitik.

90 - PARLAMENTARISM

Parlamentarismen är ett försök, som antingen är dömt att misslyckas eller som inte togs på allvar från början, att förverkliga folkets suveränitet i den stat som den västerländska demokratin avser, och därigenom möjliggöra politisk frihet för folket. Parlamentarismen är alltså statsformen för liberalismens ideologi, precis som kapitalismen är dess ekonomiska form.

Som ideal kännetecknas parlamentarismen av allmänna, fria och hemliga val av parlamentsledamöter som i egenskap av folkets företrädare bestämmer statens politik och stiftar lagar genom diskussioner, omröstningar och majoritetsbeslut. Enligt denna teori återspeglar parlamentet alltså folkets politiska vilja och förkroppsligar dess förmodade suveränitet. Olika partier, vars grundande och verksamhet ska vara fri, deltar i denna viljebildning och erbjuder olika ståndpunkter och förslag till lösningar mellan vilka folket kan fatta sina beslut.

I verkligheten är det dock så att partierna med sina olika ståndpunkter, som dessutom oftast bara tjänar enskilda intressen hos samhällsgrupper inom kapitalismen, splittrar folket och därmed omöjliggör deras politiska viljebildning. Detta faktum kräver värderativism bland folket och gör det möjligt för de styrande att manipulera de breda massorna efter behag. Eftersom liberalismen har gjort sin historiska allians med kapitalismen oupplöslig och blivit liberal kapitalism, kombineras dessutom den ohämmade materialism som utgår från kapitalismen med den värderativism som förespråkas av parlamentarismen. Materialism och värderativism är dock alltid utmärkande för kulturell dekadens. Av allt detta följer att parlamentarismen inte är något annat än en scen och teater där hyckleri och materialism kan utvecklas för att stödja den härskande minusvärlden, vilseleda folket, främja dekadens och därmed hota bevarandet och

utvecklingen av arten hos de folk som formas av den.

Nationalsocialismen ställer parlamentarismen mot den politiska mobiliseringen av den totala staten, alla sociala gruppers deltagande och medansvar i folkets liv genom korporativismens ekonomiska ordning och nationens suveränitet, som endast är möjlig genom en frivilligt förenad Volksgemeinschaft.

Bäraren av den suveräna nationens vilja och därmed beskyddaren av den nationella friheten i den ariska rasens livsmiljö (se arisk) är ett folks nationalsocialistiska parti som det enda aktiva statliga partiet - i Tyskland alltså det nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet.

91 - PARSEN

Parseerna är en arisk etnisk-religiös grupp i den östindoeuropeiska folkfamiljen som bosatte sig i Iran (Persien). Persien är ett gammalt ariskt bosättningsområde där dagens parsis är historiska arvtagare och ättlingar till de arier som en gång var bärare av det gamla persiska riket och dess kultur.

Efter att islam, som de segerrika araberna förde in i landet, hade erövrat Persien, minskade ariskheten mer och mer, men utan att någonsin helt försvinna från folkets kropp. Bortsett från de små resterna av ariskt blod i dagens persiska folk har den östliga indoeuropéismen i denna region överlevt framför allt bland parsierna och den etniska minoriteten kurder.

Det som är unikt för den samtida östindoeuropéismen är dock att parsis inte bara är rasistiskt medvetna om ariskt blod, utan också är mycket medvetna om det och stolta över det. De bevarar det ariska blodet genom att å ena sidan hålla fast vid Zarathustras förislamiska, ariska eldreligion, och å andra sidan genom en strikt rasåtskillnad som endast tillåter äktenskap inom den etniska minoritetsgruppen och med européer, vilket också visar på en uttalad medvetenhet om det förhistoriska släktskapet med de arier som bosatte sig i Europa.

Parsis - mestadels ättlingar till det ariska Persiens furste- och prästfamiljer, som även efter den islamiska erövringen höll fast vid den gamla tron och medvetandet om sin rastillhörighet - vördar hakkorset som ett heligt tecken för den ariska rasen. Med allt detta är parsis en idealisk allierad för den europeiska nationalsocialismen i strävan efter det fjärde riket, som ska omfatta hela det större europeiska livsrummet, inklusive Iran som en strategisk bro till Asien.

Nationalsocialismen strävar efter och främjar en pånyttfödelse av den östliga indoeuropéismen och strävar efter att stärka den politiskt, rasistiskt, kulturellt och ekonomiskt. Parseerna har en nyckelroll i detta sammanhang, eftersom de å ena sidan ska upprätthålla den politiska förbindelsen med de mest avlägsna gränsområdena i det stor-europeiska habitatet och å andra sidan ska de utgöra en bro till resterna av den östliga indoeuropéismen i det storindiska området.

92 - FIENTLIGT INSTÄLLD TILL PARTIET

I det nationalsocialistiska partiets partiliv (se Nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet) är en partifiende en (före detta) partimedlem som allvarligt, medvetet och avsiktligt bryter mot grunderna och principerna för det organisatoriska och/eller politiska partiarbetet. Detta avser allvarliga brott mot disciplin, kamratskap, beredskap att engagera sig och offra sig i den politiska kampen och lojalitetsplikten genom avsiktligt förräderi. Det betyder också rent personliga, partiskadliga ambitioner fram till personkulten och/eller en aktiv och allvarlig avvikelse från den allmänna linjen fram till splittring av partiet.

Partiets fiende, som har uppstått ur partiet självt, är nationalsocialismens värsta, mest etiskt förkastliga och mänskligt underlägsna fiende - han är Untermensch!

Ingen kan klandras om ens övertygelser förändras eller om ens inre styrka inte längre räcker till

för att uppfylla de krav som ställs på en partikamrat som medlem av ett folks kämpande elit - men det är föraktligt att skada, bekämpa och sabotera det man en gång trodde på själv och det som ens kamrater fortsätter att kämpa för genom de handlingar som beskrivs ovan.

Den som tror att han måste lämna den gemensamma fronten för att tron eller viljan har övergivit honom kan göra det tyst och diskret, för vår kamp är baserad på fri vilja och rasstolthet, på en personlighet som frivilligt tjänar sin nation - men den får aldrig bli en fiende till partiet!

93 - PARTIPROGRAM

Nationalsocialistiska partiet är nationens politiska avantgardeorganisation och kämpar för att bana väg för den nya ordningen. Denna väg definieras av ett oföränderligt partiprogram, vars uppfyllande leder till byggandet av den nya ordningen och sedan till upplösningen av partiet, som då har fullgjort sin uppgift. Partiprogrammet är oföränderligt eftersom målet och de politiska förutsättningarna för det också är oföränderliga. Partiprogrammet behöver dock naturligtvis ibland kommenteras på nytt för att förbli begripligt i en föränderlig verklighet. Kommentarer till partiprogrammet är en del av partilinjen (se Allmän linje).

Partiprogrammet för det nationalsocialistiska partiet i Tyskland finns i det nationalsocialistiska tyska arbetarpartiets 25 punkter av den 24 februari 1920/30 JdF. Hittills har det funnits två officiella partikommentarer: av Pg Gottfried Feder (giltig till 1933) och av Pg Alfred Rosenberg (giltig till 1945). Sedan dess har den politiska verkligheten för nationalsocialismen i Tyskland förändrats fullständigt. I november 1985/96 lade därför JdF Pg. Michael Kühnen fram en ny kommentar till de 25 punkterna, som är avsedd att fungera som en provisorisk bro mellan det gamla partiet och det nya parti som ska grundas under den tid som nazistförbudet varar och således tills en ny officiell partikommentar utfärdas, och som sådan ingår den i den allmänna linjen för Nya Frontens Gesinnungsgemeinschaft.

NSDAP:s partiprogram förkunnar i huvudsak kraven på tysk nationalism, socialism och rasmedvetenhet (se rashygien) samt de fyra nationella friheterna nationalekonomi (se räntesnurror), völkisk rättspraxis, folkförsvar och völkisk kultur (se kulturrevolution):

Punkterna 1-3 (1. självbestämmanderätt, 2. rättvis fredsordning (se fred), 3. Lebensraum) är den tyska nationalismens krav.

I punkterna 4-8 (4. Etnicitet och medborgarskap; 5. Utlänningslagstiftning för alla icke-tyskar; 6. Nationell styrning; 7. Tyskland för tyskarna; 8. Återvändande av utlänningar) anges partiets rasistiska krav på överfrämjande av det tyska folket och nödvändigheten av rasåtskillnad som en förutsättning för artens bevarande och utveckling.

I centrum för de 25 punkterna i NSDAP:s partiprogram står kraven på att förverkliga den socialistiska Volksgemeinschaft med punkterna 9-10 (9. Volksgenossernas rättigheter och skyldigheter (se jämlikhet); 10. Rätt till arbete, skyldighet att arbeta; 11. Uppbyggnad av den socialistiska Volksgemeinschaft; 12. Konfiskering av alla krigsvinster; 13. Nationalisering; 14. Delning av vinsten; 15. Generösa ålderspensioner; 16. Främjande av medelklassen; 17. Jordreform; 10. Dödsstraff för Volksschädlinge).

Dessa punkter garanterar den nationella ekonomins nationella frihet. I punkt 11, som är den första hörnstenen i partiprogrammet, ingår kravet på att bryta räntebindningen.

Punkt 19 (tysk lag) garanterar friheten att utöva völkisk jurisdiktion.

I punkt 20 förklaras omorganisationen av utbildningen med de två utbildningsmålen: Gemenskapsidé och elitutbildning (se Elit och elitutbildning).

Punkt 21 (folkhälsa) utgör grunden för den nationalsocialistiska politiken för rashygien.

Punkt 22 (Folkets försvar) säkrar den nationella friheten att försvara folket genom att bilda en folkarmé.

I punkt 23 förklaras den tyska kulturrevolutionen som ledde till den völkiska kulturens

frihet.

Punkt 24 (Gemeinnutz vor Eigennutz) utgör den andra hörnstenen i partiprogrammet och förklarar dess ethos med hänvisning till engagemanget för en positiv kristendom, som förstår nationalsocialismen som ett band av kärlek och ömsesidigt förtroende mellan det tyska folket.

I punkt 25 slutligen uppmanas till en statlig reform.

I inledningen till NSDAP:s partiprogram beskrivs det som ett tidsprogram, vars uppfyllande leder till partiets upplösning. Det sista ordet innehåller partiledarnas självförpliktelse att genomföra partiprogrammet med risk för sitt liv. Slutligen bestämde NSDAP:s generalförsamling 1925 att partiprogrammet var oföränderligt. I slutet av alla programförklaringar står dock för Tysklands nationalsocialister Führerns politiska testamente:

"Ur mina soldaters offer vid fronten och ur min förbindelse med dem ända in i döden kommer på ett eller annat sätt fröet att återigen gro för den nationalsocialistiska rörelsens strålande pånyttfödelse och därmed för förverkligandet av en sann Volksgemeinschaft."

Adolf Hitler.

94 - PERSONLIGHET

Personlighetsbegreppet i nationalsocialismen är nära förknippat med frälsningsbegreppet, med den enhet i tanke, vilja och handling som man måste sträva efter att uppnå för att tjäna en etiskt högklassig idé. Den nationalsocialistiska personligheten är därför en person där kunskap, vilja och handling bildar en enhet. Strävan efter kunskap besvaras av den biologiska humanismen som är nationalsocialismens vetenskapliga kunskapsteori, som utforskar verkligheten om människans natur som biologisk art i sin omgivning. Viljan finner sitt fulländade uttryck i den ariska människans (se arisk) frivilliga införlivande i det nationalsocialistiska partiet (se nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet), som är folkets viljebärare. Slutligen förkroppsligas gärningen för nationalsocialisten i ett "ja" till livet, som är en ständig kamp för existensen.

Kunskap, vilja och handling är dock inte självändamål för nationalsocialisten, utan bör stå i tjänst för en etiskt värdefull idé. Nationalsocialisten lever inte för sig själv, utan för idéer och värderingar som gör hans liv värt och meningsfullt. Detta är kärnan i den nationalsocialistiska värdeidealismens etik. Det högsta värdet är dock gemenskapen - framför allt gemenskapen mellan människor och raser, som är förutsättningen för allt mänskligt liv.

Detta sammanhang förklarar Führern Adolf Hitlers krav på att nationalsocialister och framför allt partimedlemmar ska sträva efter att förkroppsliga "rasens och personlighetens högsta värde". De två hör ihop. Endast de som förverkligar alla sina talanger, böjelser och förmågor i en harmonisk enhet av tanke, vilja och handling och som ställer dem i tjänst för att bevara och utveckla arten av sin ras och sitt folk är verkligen personliga.

Denna livshållning kräver självkännedom och självförverkligande av den ariska människan som gemenskapsvarelse, vilket är en förutsättning för att en arisk högkultur ska kunna blomma ut i den nya ordningen, precis som omvänt förverkligandet av värderingarna i en sådan arisk kultur är en förutsättning för ett värdefullt och meningsfullt liv för den enskilda människan - en människa som blir en personlighet. Känn dig själv" och "Bli vad du är" - grundläggande krav i den gamla ariska filosofin - får därmed en avgörande betydelse för nationalsocialisten och blir grunden för hans liv.

Det är inte den person som erkänner en världsåskådning som korrekt, accepterar ett politiskt partiprogram och stöder ett parti som redan är nationalsocialist, utan den person som strävar efter frälsning och strävar efter att bli en gemenskapsbunden personlighet. Detta är en livslång uppgift. Alla ariska människor ska introduceras till denna uppgift. Alla partikamrater i det nationalsocialistiska partiet måste sträva efter att förverkliga denna uppgift för sig själva. För partiets politiska soldat (se Soldatentum och Sturm-Abteilung) utgör det det sjätte budet i hans

livshållning: "Arbeta på dig själv". För varje sann, naturlig ledare (se Führerprinzip) är dock personlighetsbildningen en oundgänglig förutsättning. Personligheten är därför inte alls en frukt av den borgerliga individualismen (se även Bürgertum), utan tvärtom ett nyckelbegrepp i den nationalsocialistiska gemenskapstanken.

95 - PERSONLIGHETSKULT

Nationalsocialistiska partiet (se Nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet) är folkets enda politiska vilja under den nationalsocialistiska revolutionen, från grundandet av partiet till dess upplösning efter förverkligandet av den nya ordningen (se även vilja). Partiet är organiserat enligt Führerprincipen. I ledningen står partiledaren, med nästan obegränsad makt och ansvar.

På grund av Führern Adolf Hitlers unika historiska genialitet fanns det fram till hans död en enhet mellan Führern, partiet och folket, eller med andra ord: partiets och folkets vilja förkroppsligades uteslutande i Führern Adolf Hitlers personlighet. Den som efter Führerns död kräver detsamma av sig själv - dvs. ställer sin person och sin vilja över partiet, kallar det identiskt eller likställer sig själv med det - är en arrogant skurk!

Alla - från den vanliga partimedlemmen till partiledaren - är ett verktyg för partiet, vars kollektiva visdom förkroppsligas i senaten. Individerna - upp till och med partiledaren - är bara värd något i den mån han integrerar sig i partiet och tjänar det. Den som - på vilken nivå som helst - höjer sig över partiet, dess struktur och dess krav på disciplin och lojalitet, eller låter personliga anhängare dyka upp och vilja bestämma partiets image, eller förespråkar eller kräver detta, gör sig skyldig till personkult. Detta strider helt mot nationalsocialismen och partiets självbild.

Den som medvetet och avsiktligt, aktivt eller passivt, gör sig skyldig till personkulten äventyrar partiets enhet och mening och blir en fiende till partiet.

Kul under hakkorset

En samling anekdoter sammanställd av Gerhard Lauck

35.

Hörd i en talkshow i Pennsylvania under Gulfkriget...

Radioprogramvärd Barry Fein: "Ja, har du en kommentar om kriget?"

Uppringare: "Jag tror att problemet faktiskt började i Nazityskland..."

Jag instämmer gärna, Fein: "Saddam Hussein är bara en annan Hitler!"

Uppringaren: "Det var inte riktigt vad jag tänkte."

Fein: "Fortsätt, fortsätt!"

Uppringare: "Det verkar som om det aldrig skulle ha uppstått några problem i Mellanöstern om Hitler hade haft mikrovägsugnar..."

Fein: "Argh! Du är sjuk! Jag tillåter inga hatare i min show! Nästa samtal!"

36.

En svart anställd gick runt på kontoret i januari förra året och försökte sätta oss vita på plats. Han frågade en nationalsocialist: "Och hur kommer ni att fira Martin Luther King Jr:s födelsedag i år?"

"Åh, jag antar att det på det vanliga sättet har blivit en familjetradition i vårt hem."

"Och vad är det?" frågade den förvånade jiggen.

"Ja", svarade kamraten, "varje 15 januarith går vi ut på balkongen och äter en chokladkaka."

37.

Sanningen kan vara roligare än fiktionen. *The Origin of the Races*, den mest lysande studien av människans begynnelse, skrevs av en antropolog vid namn Carlton S. Coon! Ännu roligare är att han i sitt banbrytande arbete visade att den moderna afrikanska negern härstammar från föreningar mellan utdöda, primitiva kaukasiska stammar och ... pygméer!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1979 April 1979 2017

Der Kampf geht weiter !

Nothing takes the capitalism of the Wehrmacht on 8 May 1945 as the national-socialist movement is still at its peak in the Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene.

Adolf Hitler's movement, victory, and the Wehrmacht have not disappeared, but the fact that the people like someone half-judicial Führer Adolf Hitler is not.

All National Socialists and other people who are still in the struggle to achieve the goal of the movement are still in the struggle.

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

Hitler
Gottfried Lenz

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org

#1805 18.06.2012 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSK: Sus proyectos actuales están altamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe un artículo sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly Thoms, está de seguir actualizando la galería de fotos, pero antes todo me ha concentrado en Adolf Hitler y el Eje de la Hispanidad (www.mountainofthomson.com/truth.htm).

Entro en 23 páginas ahora, y tengo mucho más que hacer. Entusiasmo la Segunda Guerra Mundial es un absoluto campo de minas de información. Estas informaciones sobre una cosa y te encuentras con dos cosas más para investigar. Te sientes un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que prefieres no saber a la luz. Podemos volver a agradecer a Internet la avalancha de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extraordinariamente raras.

the NEW ORDER

Number 176 (176) Founded 1979 April 20, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are war, biological investigation, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

**Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk**

Blankett för prenumeration

() Prenumeration på NATIONALSOCIALISTISK KAMP för de kommande tolv numren. 30,00 Euro eller US\$30.00. [Ange vilken språkutgåva du vill ha!]

() Donation - Ditt stöd gör vårt arbete möjligt!

Name _____

Street _____

Stad _____ Stat eller provins _____ Postnummer _____

Country _____

(Valfritt) E-postadress / Telefon _____

Ställ checkar till följande adress: NSDAP/AO

Skicka till: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA